

Pozdravna riječ i zahvala novozaređenoga biskupa mons. Ivana Čurića

Đakovo (Katedrala), 22. travnja 2019.

Poštovani oci! Draga braćo i sestre! „Gledam kako je ponosan i veseo skup svetih koji prispješe ovamo spremna srca.“ S istim riječima sv. Ćirila Aleksandrijskoga započeo sam zahvalnu riječ u svom mladomisničkom slavlju u Brodskom Varošu 1990. godine. Osjećam i danas da smo kao sabrana Crkva skup svetih koji prispješe spremna srca u Đakovo na ovogodišnji, malo posebniji Emaus i na slavlje biskupskoga ređenja. Upravo smo se ovih dana u bogoslužjima Vazmenoga trodnevlja spominjali muke i križa Gospodnjega. Zbog tog neizmjernoga spasenjskog djela njemu trajno želimo iskazivati svoje hvale i molitve: Hagios o Theos! Hagios Athanatos, eleison himas!“ Sveti Bože. Sveti Besmrtni, smiluj nam se! Zahvalni što je ubijelio naše haljine krvlju Jaganjčevom i shvaćajući da za nas nema većeg dara od spasenja i uskrsnuća.

Najprije njemu, našem Gospodinu i Spasitelju pripada hvala današnjega dana. Pred njim sabirem sve svoje dosadašnje godine, sve korake, sva zajedništva i susrete, u zahvali za dar života, vjere i svećeničkog poziva. Njemu zahvaljujem za svoje roditelje, sestre i svu rodbinu. Upravo sam među njima mogao već od djetinjstva upijati životne vrednote, značenje kršćanske vjere te ljubav i baštinu svog hrvatskog naroda.

Na službu pomoćnoga biskupa imenovao me papa Franjo. Njemu sam i posebnim kanonskim činom već obećao vjernost i zajedništvo, a danas mu izražavam svoju zahvalu moleći Gospodina da ga trajno krijepi u službi apostola Petra, da u današnjim prilikama što plodnije mogne 'utvrđivati vjeru' i kršćansko svjedočenje diljem svijeta.

Na poseban način hvala Vama, preuzvišeni gospodine apostolski nuncije u Republici Hrvatskoj mons. Giuseppe Pinto. A Lei, Eccellenza Reverendissima, esprimo la mia sincera gratitudine. La unisco alla preghiera per la benedizione del Suo ministero nella Chiesa e della Sua intera vita. Insieme a Lei esprimo la mia fraterna gratitudine al segretario della Nunziatura, Mons. Janusz Blachowiak.

Dragi moj zareditelju, nadbiskupe Đuro! Postao sam naslovni biskup telski. No, pomoćni đakovačko-osječki nisam tek naslovni. Znam, valja mi uza Te svim srcem prionuti na službu, sa stvarnim zadaćama i očekivanjima, sve - da se mogne ostvarivati što skladniji život i djelovanje službi, zajednica i vjernika drage nam nadbiskupije. Želim Ti, doista, biti na pomoć, doprinoseći da Ti, kao prvi pastir, još lakše mogneš predvoditi i usmjeravati bogatstvo službi i uloga svih članova naše Crkve - svećenika, redovništva i vjernika laika. Uza Te moja iskrena zahvala ide našem nadbiskupu u miru Marinu, mom današnjem suzareditelju. Duga je i tako vrijedna, dragi nadbiskupe Marine, Vaša primjerna pastirska uloga i u mome životu. Od srca Vam hvala.

Hvala mom prvom suzareditelju kardinalu Vinku. Uzoriti, s Vašom službom u prigodi moga ređenja mnogo je poveznica: Vaša formacija i svećeničko ređenje u Đakovu, duboka povijesna povezanost naših biskupija i današnja upućenost i živa suradnja „s obje strane rijeke Save“, i moj rodni grad Slavonski Brod i sluga Božji nadbiskup Stadler, i naš hrvatski narod i njegove današnje prilike u cijeloj Bosni i Hercegovini, i još mnogo toga.

Radostan sam zbog Vaše nazočnosti, poštovani kardinale Josipe, te sudjelovanja svakoga od vas, dragi nadbiskupi i biskupi, iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Srbije i Crne Gore, Mađarske, Njemačke i Austrije. Srdačno zahvaljujem na riječima ohrabrenja nadbiskupu Želimiru, predsjedniku Hrvatske biskupske konferencije kojoj sam od sada pribrojen. Uvijek ću nastojati sa svima vama, u iskrenom dijalogu i suradnji, doprinositi zajedništvu i povezanosti naših biskupija, osobito s Požeškom i Srijemskom, koje su u krilu naše metropolije.

U radosti današnjega dana na poseban način želim izraziti zajedništvo s imenovanim nadbiskupom Antom Jozićem te, zajedno s vama, upraviti molitvu za njegov oporavak: *Gospodine, pogledaj svoga slugu. Pridigni ga i okrijepi za svetu službu u tvojoj Crkvi.*

Divan se vijenac vas, dragi svećenici, sabrao u prigodi današnjega bogoslužja ređenja. Zahvalna srca među vama gledam svoje profesore, odgojitelje i župnike, a među vama mlađima, i s ponosom, veći broj onih kojima sam predavao ili bio odgojiteljem. Spominjem se danas i svih svojih preminulih odgojitelja i profesora, među kojim su: duhovnik mons. Ivan Šešo, dr. Nikola Dogan i dr. Andrija Šuljak.

Dragi moji današnji pratitelji, Ivane i Željko. U vama sam dvojici htio označiti dvije vrijedne grane svog svećeničkog zajedništva: drage svećenike svoje generacije, sve svećenike naše te Srijemske biskupije, a potom, granu zajedništva Papinskoga zavoda Germanicum – Hungaricum i Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima. To me je zajedništvo povezalo s mnogim svećenicima i vjernicima iz mnogih biskupija našega naroda te drugih zemalja. Svima, draga moja subraćo, najsrdačniji pozdrav i zahvala.

Mnogi od vas uključili ste se u pripravu današnjega dana – naše Bogoslovno sjemenište s odgojiteljima, đakonima i bogoslovima, naš Fakultet, Kaptol i uprava katedrale. Hvala mons. Luki Strgaru, preč. Mati Gašparoviću, dr. Borisu Vuliću, kancelaru Dragi Markoviću i tajniku Domagoju Lackoviću te svim djelatnicima naših nadbiskupijskih ustanova. Hvala za duboka poticajna razmatranja don Ivanu Bodrožiću, koji me je u pripravi za današnji dan vodio kroz trodnevne duhovne vježbe. Svim srcem zahvaljujem vlč. Tomislavu Čuriću, koji je s oduševljenjem u pripravu ovoga ređenja unio svoje darove i trud, od oblikovanja grba sve do agapa na trgu ispred katedrale koje su pripravili župljani njegove župe. Svima vam od srca hvala!

Dragi redovnici i redovnice, i u moj se život veoma snažno utisnuo pečat vašeg, redovničkoga svjedočanstva. Hvala vam za današnji susret, dok molim Gospodina da vas blagoslovi svekolikom obnovom i pomlađuje vas novim zvanjima.

Hvala vama dragi pjevači, predvođeni maestrom Ivom Andrićem. Kako bih volio da nam nadbiskupija u bogoslužjima uvijek bude raspjevana! Želio bih vam na tom području biti od pomoći.

Drago mi je osjetiti da se današnjem ređenju raduju sve župe i zajednice naše nadbiskupije, vjeroučitelji i brojni župni suradnici, počevši od ovog biskupskoga grada Đakova, od Osijeka do Iloka. Razumljivo je da se danas napose raduju vjernici rodnog mi grada Slavenskog Broda, čijega gradonačelnika od srca pozdravljam, a među svima, na poseban način, vjernici Župe Krista Kralja u Brodskom Varošu s filijalom Gromačnik te župljani Brodskoga Vinogorja. I danas s vama u radosti kličem: „Zlati mi se, o Varošu mili!“, zahvalan na poseban način sadašnjem župnom upravitelju i dekanu preč. Ivanu Leniću.

Još je jedna vrijedna grana moga zajedništva, a to je rodni zavičaj mojih roditelja u tomislavgradskom, duvanjskom kraju. Hvala vam, dragi župljani Prisoja, hodočasnici današnjega slavlja, s vjericima iz Župe Grabovica, zajedno s vašim svećenicima i bogoslovima.

Draga moja rodbino – raširena po mnogim našim krajevima i diljem svijeta. Mnoge, doduše, nemam priliku često susretati. Zbog toga vam još snažnije izričem zahvalu za sudjelovanje u današnjem slavlju.

Srdačan pozdrav i zahvalnost za današnju nazočnost izražavam predstavnicima kršćanskih Crkava i zajednica, želeći da, uvijek u svjetlu Evanđelja, raste naše uzajamno razumijevanje, dijalog i suradnja, da bi svijet lakše razabrao svjetlo i spasenje koje dolazi po Isusu Kristu.

Srdačno pozdravljam nazočne župane i gradonačelnike, sve predstavnike građanskih vlasti te predstavnike ustanova znanstvenoga, odgojnoga i kulturnoga života.

„U zajedništvu Kristova poslanja“. Tim sam geslom htio ponajprije samoga sebe podsjetiti da moja služba izvire iz oslonjenosti na Krista, da on i danas sabire Crkvu i da u njoj, djelom Duha Svetoga, podiže navjestitelje, služitelje i svjedoke, među pastirima, članovima posvećenoga života i vjericima laicima. Zaključit ću svoju zahvalnu riječ pitanjem: *Tko smo to mi – ljudi, kršćani današnjice?* Tako sadržajan odgovor nalazimo u riječima biskupa Ćirila Kosa, čija je 100. obljetnica rođenja ove godine: *Svojim životom, vjerom i poslanjem – veli biskup Ćiril – Kristu ste 'poslićeni'*. Ima li što veće, ima li što ljepše? Braćo moja i sestre! Bog vas poljubio 'srićom i zdravljem'! Amen.